

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/25/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201743
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201743.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U. Y., bytom A., zastúpený: JUDr. Jozef Holíč, advokát, advokátska kancelária Lužická 7, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/261100/2013/CI zo dňa 21.08.2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 231/2013-31 zo dňa 20.11.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 231/2013-31 zo dňa 20.11.2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/261100/2013/CI zo dňa 21.08.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 9005284/1/144674/2013 zo dňa 27.03.2013. Prvostupňovým rozhodnutím Colný úrad Bratislava podľa ust. § 41a ods. 2 písm. c) zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v spojení s ust. § 40 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a poplatkov zabezpečil dňom 06.12.2005 fyzickej osobe: U. Y., A. cigarety špecifikované v prvostupňovom rozhodnutí. Krajský súd zistil, že ide o rozhodnutie predbežnej povahy, ktoré podľa § 248 písm. a) O.s.p. nepodlieha súdnemu preskumu zákonnosti. Preto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

Krajský súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu súd zistil, že dňa 06.12.2005 vykonal colný úrad v súčinnosti s príslušníkmi Policajného zboru v priestoroch žalobcu, resp. obchodnej spoločnosti GULDAN, spol. s r.o. a aj v jej prevádzke - pestovateľskej pálenici na Gróbskej ulici č. 71 v Bernolákove miestne zisťovanie zamerané na dodržiavanie ustanovení zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v znení účinnom do 31.12.2011 a dodržiavanie ustanovení zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov. Miestneho zisťovania sa za žalobcu zúčastnila jeho spoločníčka p. U. D.. Pri kontrole uvedených priestorov bolo kontrolnou skupinou nájdené spotrebiteľské balenia cigariet (SBC) rôznych obchodných značiek v celkovom množstve 450 ks SBC. Colný úrad o vykonanom daňovom dozore spísal zápisnicu o miestnom zisťovaní MZ/Guldan/05/01 zo dňa 06.12.2005. D. U. do zápisnice na otázku, odkiaľ uvedené cigarety pochádzajú

uviedla, že nevie a ani ju to nezaujíma. D. U. zápisnicu vlastnoručne podpísala bez doplňujúcich návrhov, či námietok. Správca dane zistil, že väčšia časť z nájdených SBC nebola označená kontrolnou známkou v súlade so zákonom č. 106/2004 Z.z. (časť bola označená ukrajinskou kontrolnou známkou a časť bola bez kontrolnej známky) a pri miestnom zisťovaní nebol preukázaný pôvod a spôsob nadobudnutia zistených SBC.

Na základe zistených skutočností správca dane rozhodnutím č. 92330/2005-5282 zo dňa 30.12.2005 dotknuté SBC zabezpečil v zmysle ust. § 41 ods. 6 zákona č. 106/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu miestneho zisťovania v spojení s ust. § 41 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 106/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu miestneho zisťovania. GULDAN, spol. s r.o. podala voči rozhodnutiu colného úradu o zabezpečení SBC odvolanie, o ktorom rozhodlo Colné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 26014/2006 zo dňa 18.10.2006 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdilo. Rozhodnutie Colného riaditeľstva SR a aj colného úradu nadobudli právoplatnosť dňom 20.10.2006. Dňa 21.12.2006 vydal colný úrad rozhodnutie č. 79139/2006-5282, ktorým podľa ust. § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadaní vyššie uvedených SBC právoplatne zabezpečených rozhodnutím colného úradu č. 92330/2005-5282 zo dňa 30.12.2005. Voči rozhodnutiu o prepadaní SBC spoločnosť GULDAN, spol. s r.o. podala odvolanie, o ktorom rozhodlo Colné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 5747/2011 zo dňa 14.02.2011 tak, že rozhodnutie o prepadaní SBC zo dňa 21.12.2006 potvrdilo. Dňa 19.05.2011 GULDAN, spol. s r.o. podal Ministerstvu financií SR podnet na preskúmanie rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 5747/2011 zo dňa 14.02.2011 mimo odvolacieho konania v zmysle ust. § 53 zákona č. 511/1992 Zb. Ministerstvo financií SR následne rozhodlo dňa 03.10.2011 rozhodnutím č. MF/16830/2011-732, ktorým rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 5747/2011 zo dňa 14.02.2011 ako nezákonné zrušilo a vec bola vrátená Colnému riaditeľstvu na ďalšie konanie a rozhodnutie s odôvodnením, že nemožno tvrdiť, že cigarety zistené pri miestnom zisťovaní súvisia s podnikateľskou činnosťou GULDAN, spol. s r.o. a že v daňovom konaní, aj s odkazom na návrhy účastníka konania nebolo dostatočne vykonané skutkové dokazovanie. Colné riaditeľstvo SR s odkazom na rozhodnutie Ministerstva financií SR č. MF/16830/2011-732 vydalo v odvolacom konaní rozhodnutie č. 33700/2011 zo dňa 01.12.2011, ktorým napadnuté rozhodnutie colného úradu č. 79139/2006-5282 zo dňa 21.12.2006 zrušilo a vec vrátilo colnému úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. V odvolaní uviedol meritorne dôvody.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 04.11.2013 k odvolaniu žalobcu namietal, že rozhodnutie o zabezpečení tovaru, vydané v zmysle príslušných daňovo-právnych predpisov nie je meritórny rozhodnutím, ale je len rozhodnutím predbežnej povahy s dočasnou účinnosťou, ktoré nepodlieha súdnemu preskúmvaniu. Inštitút zabezpečenia tovaru alebo vecí je inštitútom daňového konania sui generis a možno ho kvalifikovať ako provizórny (časovo limitovaný) a nie definitívny stav, ktorý má v daňovom konaní predbežný charakter a jeho hlavným účelom je zabrániť tomu, aby daňový subjekt nakladal s tovarom do úplného zistenia skutkového stavu (resp. predísť prípadnému zničeniu dôkazov). Žalovaný má za to, že podaná žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. predmetom preskúmvania súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c O.s.p. v spojení s § 212 O.s.p. a nasl.), bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že prvostupňové rozhodnutie o zabezpečení vecí č. 9005284/1/144674/2013 zo dňa 27.03.2013 bolo vydané pred viac ako tromi rokmi. Zásadnou otázkou preto je vyhodnotenie dočasného charakteru predbežného opatrenia v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. vo vzťahu na nadväzujúce rozhodnutie o prepadaní vecí, ktoré malo byť následne vydané a iba v spojitosti s ktorým má predbežnú povahu v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. Právne relevantnou skutkovou

okolnosťou je, že podľa zistenia krajského súdu „Colné riaditeľstvo SR s odkazom na rozhodnutie Ministerstva financií SR č. MF/16830/2011-732 vydalo v odvolacom konaní rozhodnutie č. 33700/2011 zo dňa 01.12.2011, ktorým napadnuté rozhodnutie colného úradu č. 79139/2006-5282 zo dňa 21.12.2006 (o prepadnutí zabezpečených SBC) zrušilo a vec vrátilo colnému úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Senát najvyššieho súdu konštatuje, že pokiaľ nebolo v nadväznosti na rozhodnutie o zabezpečení veci vydané rozhodnutie o prepadnutí veci, resp. rozhodnutie o prepadnutí veci bolo zrušené, potom rozhodnutie o zabezpečení veci stráca svoju predbežnú povahu.

Podľa § 248 písm. a) O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Uvedené ustanovenie je prejavom princípu subsidiarity v správnom súdnictve, v zmysle ktorého sa administratívne rozhodnutia predbežnej povahy a procesné rozhodnutia, týkajúce sa vedenia správneho konania nepreskúmajú samostatne, ale až v spojení s konečným rozhodnutím, ktoré na rozhodnutie predbežnej povahy priamo nadväzuje. Rozhodnutia predbežnej povahy sú spravidla vydávané v tom istom konaní ako konečné rozhodnutie alebo v bezprostrednej časovej nadväznosti. V prípade rozhodnutia (opatrenia) o zabezpečení veci podľa § 40 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. (Daňový poriadok) priamo časovo nadväzuje postup správcu dane pri prepadnutí veci podľa § 42 ods. 1 Daňového poriadku, podľa ktorého „Správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o prepadnutí veci okrem dopravného prostriedku zabezpečeného podľa § 40 ods. 3, ak daňový subjekt v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení veci neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci“. Z obsahu spisu vyplýva, že Colné riaditeľstvo SR s odkazom na rozhodnutie Ministerstva financií SR č. MF/16830/2011-732 vydalo v odvolacom konaní rozhodnutie č. 33700/2011 zo dňa 01.12.2011, ktorým napadnuté rozhodnutie colného úradu č. 79139/2006-5282 zo dňa 21.12.2006 zrušilo a vec vrátilo colnému úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 41 ods. 6 zák. č. 563/2009 Z.z. (Daňový poriadok) rozhodnutie o zabezpečení veci sa zruší právoplatným rozhodnutím o prepadnutí veci. Rozhodnutie o zabezpečení veci sa zruší aj vtedy, ak v odvolacom konaní bolo zrušené rozhodnutie o prepadnutí veci, pričom vec, ktorá bola predmetom zabezpečenia sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis pripúšťa.

V ďalšom konaní krajský súd overí, či rozhodnutie o prepadnutí veci, ktoré malo nadväzovať na napadnuté rozhodnutie o zabezpečení veci bolo zrušené, tak ako to uviedol vo svojom odôvodnení a prípadne či bolo vydané nové rozhodnutie o prepadnutí veci. Krajský súd musí vyhodnotiť, či rozhodnutie o zabezpečení veci nestratilo svoju predbežnú povahu v dôsledku absencie následného rozhodnutia o prepadnutí veci. V závislosti na tom je potrebné poskytnúť danému právnenému vzťahu ochranu preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o zabezpečení veci. Ide o zásah do vlastníckeho práva, ktorý nemôže mať trvalý charakter. Rozhodnutie o zabezpečení veci sa týka vlastníckeho práva. Podľa čl. 46 ods. 2 druhá veta Ústavy SR „z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd“. Povinnosť ústavne konformného výkladu sa vzťahuje v zmysle

čl. 152 ods. 4 O.s.p. i k ustanoveniu podľa § 248 písm. a) O.s.p. V prípade pochybností o predbežnej povahe napadnutého rozhodnutia krajský súd musí zákonnosť rozhodnutia preskúmať.

V novom rozhodnutí vo veci znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.